

Sextodecimo aſ. q. in parte ſenſitiua non eſt memoria quia ſenſus nō cognoscit tempus. ergo nō memoratur p̄teriti aſ. p̄. quia tempus eſt numerus motus ſecundū p̄ius & poſterius. iij. phi. hoc autē percipi non poteſt ſine collatione poſterioris ad p̄ius ſed conferre & diſcurrere ſolum p̄tinet ad intellectum. Atē oportet recordantē p̄cipere actū ſuū ſz potētia ſenſitiua nō cognoscit p̄prium actum quia nō reflectitur ſupra ſe & ſic quādo eſt p̄ſens nō cognoscit actum ſuū ergo nec poſtea ymmo videtur q. ſenſus non cognoscit qualitates ſenſibiles. ergo nō cognoscit actum ſuum vel alterius ſenſus.

Decimoſeptimo aſ. q. memoria & intellectus diſſerunt realiter quia memoria diſtinguitur ab alijs ſenſibus interioribus ergo et in intellectu. Item potētie diſtinguuntur per actus ſed intelligere & cōſeruare ſpeciem ſunt diuerſi actus ergo memoria & intellectus ſunt diuerſe potētie.

Decimo octauo intellectus hominis & angeli diſtinguntur ſpecie non obſtante q. ſint circa rationes communem entis. ergo ratio p̄ius poſita non concludit. Item licet voluntas ſit circa bonum ſecundū cōmunē rationem tamē aliqua cōtenta ſub bono diuerſificant appetitū quia alius eſt appetitus voluntatis & concupiſcibilis & irascibilis. Bonū etiā continetur ſub ente tamen voluntas eſt alia potētia ab intellectu. Item memoria eſt pars ymaginis reſſentantis trinitatez ſz in trinitate ſunt tres perſone diſtincte. ergo iſta tria ſcilicet memoria intellectus & voluntas realiter diſtinguntur. vide Sanc. tho. de veri. q. x. ar. iij. ad primum. ſed contra. &c.

Ad primū dicit San. tho. i. par. q. lxxix. ar. vi. ad tertium q. ſpecies intelligibiles aliquando ſunt in intellectu in potentia tantum. Aliqñ i actu completo Aliqñ medio mō & tūc dicitur intellectus in habitu & nō in actu completo ſed incompleto. Ad aliud dicitur q. ex cōditione ſubiectionis in ſpiritualibus omnia bene cōſeruantur quia ſubiectionis eſt incorruptibile in ſenſibus autem eſt nimia ſiccitas.

Ad ſecundū ſuppono q. actus intelligendi & p̄cipius realiter diſtinguntur vt dictū eſt in .i. periar. vñ actus intelligendi non eſt ſimilitudo rei ſz ipſe cōceptus nec incōuenit duas ſimilitudines eſſe ſimul quando tantum vna eſt actualis & expreſſa & illud argumētū p̄baret q. habitus & actus non ſunt ſi iſde concedo q. perfectum & imperfectum ſunt in eodem reſpectu diuerſarum naturarum.

Ad. iij. dicit q. p. ſpecie ſit obiectū habitualis p̄ſis. **A**d quartū dicit q. ſpēs elicit ſimplicē app̄hensionē que non elicitur ab habitu ſcientie nec ſpecies ē talis cauſa vt dictum eſt.

Ad. v. dicitur q. ſpecies aliquomodo continetur ſub habitu non omnis tamē ſpecies eſt habitus ſcientie vt poſtea dicitur: ſed dicitur habitus q. habet eſſe permanens in ſubiectionis ſicut ceteri habitus.

Ad. vi. dicitur q. primo receptus eſt cognitio formaliter vel cauſaliter vel primum receptum ordine dignitatis & non generationis. Deinde cōcedo q. in intellectu eſt in actu incompleto.

Ad. vii. dicit q. ignotū nō eſt illud per qd aliud cognoscat tanq̄ in obiecto ſed bñ ignotū eſt cā cognoscendi alterū q. ſpēs i aere ſunt multis ignote tamē cauſant viſionē. Deinde dicitur q. hec ſpēs pducit a fantaſmate i p̄tute intellectus agētis ſz de hoc poſtea.

Ad octauū dicitur q. neceſſitas eſt quando perfectio nature hoc requirit ſz q. obiectum ſit p̄ſens ante ſimplicem app̄hensionem. Si diſcatur ſufficit

q. ſit p̄ſens in fantaſmate. Dicendum q. non quia tunc non eſſet p̄ſens niſi in p̄ſentia mēdicata ab alio & hoc vilificaret intellectum.

Ad. ix. dicitur q. notitia intuitiua p̄requirit ſpecie licet ad eaz nō terminatur. Ad aliud dicit vt ſupra et magis patebit inquirēdo an res cognoscantur in p̄ſentia veritate vide. S. t. i. parte. q. lxxviii. ar. v. aliquid dupliciter cognoscitur in alio. Primo ſicut i obiecto cognito. Secundo ſicut in cognitionis principio & hoc aliquando neſcimus diſcernere.

Ad decimū ſupra dictū eſt. Et ad aliud dicit q. ſpecies non eſt actu completo niſi per intellectū agētem illuſtrantem fantaſmata. vide San. Tho. de veri. q. x. ar. iij. ad. iij. ij. vij.

Ad. xi. dicitur q. per nullā obliuionē vel infirmitatē p̄ſentia ſpēs corrūpit ſed bñ ſpecies ſcibiles vñ habitus ſcientie vel actus. & ſpecies que ſunt in organo propter organi tranſmutationem.

Ad. xij. negatur maior quia habitus eſt ab actu tamē remanet poſt ipſum. Ad aliud negatur maior in non habentibus contrarium.

Ad. xij. dictū eſt q. p̄ſentia per fantaſmata nō ſufficit nec eſt p̄ſentia ſufficiens ſub ratione cognoscibilis ideo oportet obiectū eſſe p̄ſens per ſpecie q. eſt in intellectu. Ad aliud dictum eſt ſupra quomodo ex aliqua cauſa homo aliqui vtitur vna ſpē & non alia ſicut etiā patet de habente multos habitus ſcientie. Quod aut vna ſpēs nūc pducit actū intelligendū & nō alia. hoc aliqui eſt quia eius fantaſma efficaci imprimatur ſz ponamus q. duo obiecta equaliter imprimant ſua fantaſmata. tunc q. habitus vtitur cū volumus iō vtitur vna ſpē relicta altera. primū tñ actus intellectus non cauſatur ab actu voluntatis.

Ad. xliij. dicit q. intellectus eſt ſingularis p̄ reflectio nē nō aut directe. Et ideo p̄ſentia mō pōt intelligi p̄teritū. Nō tñ ſcdo mō. Et p̄ hoc ſoluū argumenta.

Ad. xy. dicit q. cognoscunt mala. nec ſequitur. ergo triftantur. Contra trifticia eſt de hijs que nobis nō lētib⁹ accidunt. Dicendū q. maximū gaudiū excludit oēm trifticiā. Sed cōtra maxima trifticia non excludit oē gaudiū q. demones pñt gaudere et delectari q. Aug. dicit ſup illud ps. q. tribulant me exultabūt ſi motus fuero. q. demon gaudet quando vir ſanct⁹ peccat. Dicendū q. bñtudo p̄ ſe oēm trifticiā excludit nō aut miseria q. ſm Liceronē delectari i eo qd nō decet eſſe eē miſerū. Alia argumēta ſatis patent ex dictis nō eſſe incōuenit q. ſenſus p̄cipiat tps percipiēdo magnitudinē vt dicit phīſ. Itē nō incōuenit q. vñ ſenſus recipiat ſpēm de actu alteri⁹ quā cōſeruat ſed de actu ſup̄me potētie in brutis vñ q. nō poſſit eē recordatio q. ſenſus nō reflectit ſupra ſe. Itē qd dictū eſt de diſtinctione intellectū intelligendū ē ſolū de intellectu hūano vt patebit poſtea p̄ ei⁹ obiectū S. T. in. q. de aīa. ar. vij. ad. j. nec ſeqtur viſio deſect eiusdem ſpeciei in aīa & in angelo q. intellectus ſunt ei⁹ ſpeciei ibi ad q̄rū. Quidā querūt an ſicut beati non formant ſbū ita nec angelus intelligēdo ſe.

Ad ſm ſic p̄ceditur videtur q. non ſit neceſſe cōuertere ſe ad fantaſmata in intelligendo quia magis dependet ymaginatio a ſenſu q. intellectus ab ymaginatio nē ſed ymaginatio poteſt exire in actum non conuertendo ſe ad aliū ſenſum ergo intellectus poteſt intelligere non conuertādo ſe ad fantaſmata que ſunt in ſenſu interiori. Sed contra eſt philoſo.

Respondeo dicendum per fantaſmata intelliguntur ſpecies rerū que ſunt in fantaſia que eſt ſenſus.